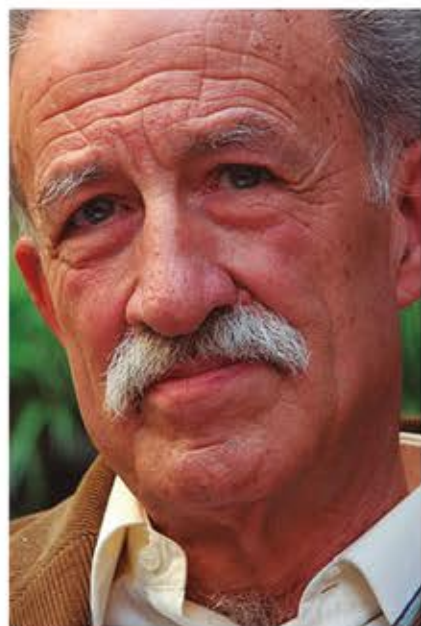

Els entesos han dit

Santiago Riera i Tuèbols

Enginyer industrial, historiador i escriptor
Barcelona, 1935

- La profunditat que cal infondre en la preservació, al Rec, la justifica la transmissió de coneixement: la Revolució Industrial ha estat el nostre substrat com a país. Si Catalunya és diferent, es bàsicament per que aquí hi vam tenir la Revolució Industrial... i nosaltres i el jovent hauriem de saber com va començar, com eren els oficis.. i automàticament apareixeran preguntes, qui els feia, com els feien.. i sortirà la vida que feien.. sortirà tot com un fil.

- Ens les seves visites als museus de la ciència d'Europa, que n'hi ha molts, hi havia coses que et feien pensar l'esforç que s'havia hagut de fer per conservar allò... i la manera de trobar el punt just, dolç, per atraure...per ensenyar... i no cansar.

- Ara potser ja no interessin museus tant grans, si no específics... com seria el cas del barri del Rec d'Igualada. Però, sense esforç ni dificultat no es pot projectar un barri. El gran problema de la arqueologia industrial és que costa diners

- El patrimoni no el podem perdre, l'hem de defensar com sigui... i el patrimoni oral és fonamental: si algú explica "el meu pare em deia..." no, no, el qui ho va viure és el qui ha d'explicar... i si es pot, cal fer un centre de documentació per a tota la història oral, i la documentació... i més si es pot.

- Si els historiadors són els notaris de la Història, haurien de tenir-hi la seva veu en la presa de decisions sobre les coses que canvien.

Eusebi Casanelles i Rahola

Enginyer industrial, fundador i antic director del mNACTEC
Barcelona, 1948

- El nostre país es va formar a partir de l'Edat Mitjana quan s'hi van configurar una llengua i una cultura pròpies; però, a la identitat catalana actual, s'hi ha d'afegir la cultura industrial: durant més de cent anys Catalunya va ser una illa industrial al sud d'Europa i el seu impacte va modernitzar i europeïtzar la cultura i la societat catalanes.

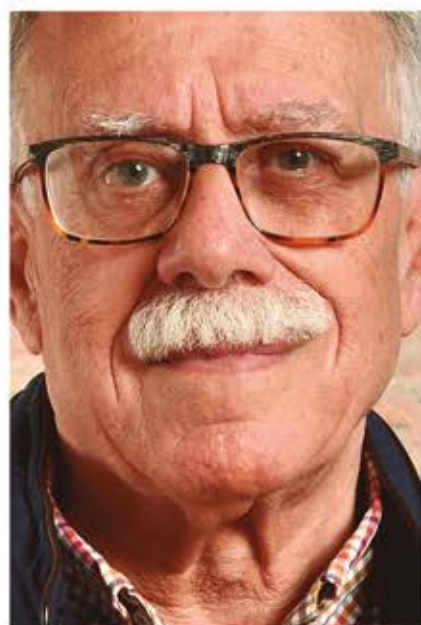
- Tenim el deure de conservar les restes més significatives de la nostra industrialització per a les futures generacions, no pels seus valors estètics o d'antiguitat, sinó perquè són el testimoni d'una era que va transformar el país i que el va fer renèixer econòmicament i cultural: un exemple en el cas de Catalunya... Si les dones van massivament a la fàbrica tal com va passar aquí, canvien la cultura de la societat; aquesta societat més liberal és una societat educada per dones que han anat a treballar... i això la configura i fa ser diferent de les societats on no s'hi ha donat aquestes circumstàncies.

- El Museu de la Pell d'Igualada està ben enfocat, tot i que sempre cal estar repensant l'enfocament i el futur de la institució. Estratègicament situat al barri del Rec, on conviu amb aquest patrimoni industrial que és part de la nostra identitat com a poble, serveix com a testimoni... com a emblema de Catalunya al món, on no hi ha gaires museus de la pell.

- Quan la gent va buscant experiències singulars i úniques, quan amb les noves tecnologies ens estem acostumant a agafar el mòbil per veure qualsevol cosa, aquest patrimoni és la quarta dimensió del vostre/nostre paisatge, ens permet explicar històries específiques i no son tante

Josep Mª Torras i Ribé

Catedràtic d'universitat especialitzat en Història Moderna i en Història de la Societat i les Institucions
Igualada, 1942

- Quan des de l'ajuntament d'Igualada i el Centre d'Estudis Comarcal d'Igualada (CECI) es va començar a barallar la idea de portar el Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia allà on és ara, va sorgir una virulenta campanya contra els seus promotors per voler "portar la cultura al Rec" ...

- Seguint la política impulsada pel conseller de Cultura Max Cahner, com també es va fer a cada ciutat capital de comarca de Catalunya, van planificar i impulsar la infraestructura cultural d'Igualada, ubicant un museu en una fàbrica tèxtil que ja no funcionava com a tal, per tal de posar en valor uns dels elements característics, específic i insubstituïbles de la ciutat: les fàbriques son les nostres catedrals de fum.

- Considera aquesta etapa apassionant, en la que ell va formar part del grup que treballa conjuntament amb els polítics dels primers ajuntaments democràtics, i en contacte constant i molt estret en amb la Generalitat. El Museu el van plantejar com una infraestructura dinamitzadora del barri.

- Aquesta iniciativa política va ser una operació d'èxit, amb la que s'han consolidat l'edifici, el museu i el barri, i ara el que cal és acabar de trobar la seva rendibilitat. De mica en mica, la llunyania mental que hi havia entre el barri del Rec i la ciutat d'Igualada, es va trencar pel fet de posar el museu a cal Boyer.

Alfons Recio Raja

Geògraf
Igualada, 1979

- El caràcter de un barri no només el conformen l'entramat de carrers, els edificis sinó també, la seva activitat econòmica, comercial, cultural o lúdica. És la ciutadania, i les coses que hi fa, la que construeix el barri.

- En l'urbanisme sempre estan en joc interessos diversos -econòmics i socials- i algun guanya. Cal, però, cercar un pla d'equilibri. Penso que s'hauria de començar a planificar ja, mitjançant un Pla Especial o un POUM, atès que el barri es molt gran. Caldrà marcar-se objectius i triar quin barri volem... Continuem, però, sense eines econòmiques que financin les transformacions.

- Un barri pot sofrir algun canvi físic puntual, com per exemple obrir un nou carrer (la Ronda del REC), cobrir una part del curs de l'aigua del canal, arranjament de un edifici antic per donar-li un nou ús, però això no és un canvi de debò. La veritable transformació arriba quan canvia la dinàmica del barri des de baix, amb nous usos, activitats culturals i lúdiques, amb participació de la ciutadania i es va conformant un barri integrat amb la ciutat.

- Així, l'autèntica transformació del barri encara no ha començat: estem al principi de la seva transformació, amb algunes permanències industrials, culturals, noves activitats comercials i institucionals com els museus, restaurants, estudis de disseny, els Rec.0 i l'Adoberia Bella. En els darrers temps en el projecte promogut per l'ajuntament d'Igualada Repensant el Rec, s'ha arribat a un consens per una transformació del barri del Rec respectuosa amb les estructures, amb algunes edificacions, compatibilitat de usos, industrials, comercials, culturals, lúdics.